

Протокол

№

гр. София, 21.02.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11180** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:20 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД представлявано от изпълнителния директор Г. В. Х. – уведомено чрез процесуалния си представител адв. Й. М., с приложено към делото пълномощно, се представлява от АДВ. М..

ОТВЕТНИКЪТ НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ (НАП) – редовно уведомен, се представлява от ГЛ. ЮРК. Р., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, се представлява от ПРОКУРОР В..

В съдебната зала се явяват допуснатите свидетели при режим на довеждане М. П. – служител на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД и К. З. - управител на дружеството-изпълнител по процесния договор - „УНИКО Д И К“ ЕООД.

СТРАНИТЕ и ПРОКУРОРЪТ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОПУСКА до разпит като свидетели по делото М. П. и К. З..

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на явилите се свидетели:

М. В. П., на 32 години, българка, българска гражданка, омъжена, без дела и родство със страните, неосъждана, работя в „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД по трудово правоотношение на длъжност „счетоводител“ от 01.01.2015 г.

К. Т. З., на 49 години, българка, българска гражданка, управител на „УНИКО Д И Д“ ЕООД, имам договор за управление с дружеството, омъжена, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетелите отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

Свидетелката М. П. се изведе от съдебна зала.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелката К. З..

СВИД. К. З.: Обещавам да говоря истината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М. свидетелката З. отговори така: Да, имам спомен за извършената ревизия през 2015 г. на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД. Свързаха се с мен от счетоводната къща, която ги обслужва – „Деконт консулт“. От там С. Ф., от счетоводната къща ми се обади. Бяха към края на ревизията. Беше им връчен ревизионен доклад (РД), по който поискаха да почнем да готвим възражения, след което и последваща жалба срещу евентуално издадения ревизионен акт (РА).

Да, съгласих се да извърша дейностите и сключихме договор между дружеството, което аз управлявам и „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД, като предмет на договора беше изготвянето на възраженията по ревизионния доклад и жалбата по последващия Ревизионен акт. Жалбата беше до директора на Д „ОДОП“.

Конкретният казус беше сложен, тъй като изискваше не просто познаване на националното законодателство в областта на ЗДДС, тъй като имаше редица други нормативни актове, на базата на които трябваше да се изготви жалбата. Ставаше дума за един оспорен от контролните органи износ на специална продукция, който подлежи на разрешителен режим от една междуведомствена комисия. Специфичното в случая беше, че самата износна продукция беше удостоверена с едни натовски сертификати, а не с износна митническа декларация, която е стандартния документ за удостоверяване на износ и всъщност беше необходимо да се обоснове именно защо е било необходимо износът да се удостовери с натовски сертификати, а не с обичайната митническа декларация. Тези доставки, които бяха оспорени, че са реално извършени бяха изпълнени по едно междууправителствено споразумение между правителството на РБългария и държавния департамент на САЩ, за сътрудничество в областта на отбраната. Допълнително, във връзка с изпълнение на това споразумение, имаше и второ споразумение междууправителствено, което регламентираше митническите пунктове, през които ще се осъществят доставките, както и всички видове документи за удостоверяване на митническо таксуване, тъй като основният спор се състоеше в това - Защо не е подадена митническа декларация, а се представят само тези сертификати. Затова, на практика, основната ми задача при изготвяне на възраженията и на жалбата беше да бъде обяснено, в съответствие с нормативната уредба защо в конкретния случай не се издава митническа декларация, съгласно Митническия

регламент, което от моя гледна точка наложи да се запозная със самите разпоредби на Митническия кодекс – нещо, което е, по принцип, извън сферата на работата ми на данъчен консултант. Всъщност, основанието за издаване на натовски сертификат, който удостоверява извършения износ, а не на митническа декларация, каквато е обичайната хипотеза, е предвидено именно в Митническия регламент.

В самата жалба, която беше подготвена, освен че са изложени мотиви защо може да се удостовери реално извършен износ с натовски сертификат, а не само с митническа декларация, като второ основание и мотив за обжалване посочих, че доколкото стоките са транспортирани към други държави-членки на ЕС, дори и да се откаже износ, органите по приходите следва да признаят наличие на ВОД (вътреобщностна доставка), която също не подлежи на облагане с данък в България. Тезата беше, че дори и да няма основание да се признае износ, има вътреобщностна доставка, която по същия начин не се облага с ДДС в РБългария.

Работата ми беше свързана с обстоятелството, че клиентът на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД беше финансово дружество, което нямаше регистрация по ЗДДС в нито една държава-членка. Към онзи момент Директивата по прилагане на ДДС не изискваше клиентът, който е получател на стоките, да има валиден ДДС-номер в друга държава-членка, но българското законодателство, обаче, в частта за ДДС изискваше получателят да има ДДС-номер и от тази гледна точка органите по приходите, стъпвайки на националния закон, с аргумента, че клиентът няма валиден ДДС-номер отказаха наличие и на вътреобщностна доставка.

Това наложи да се позовавам пряко на ДДС-Директивата 2006/112 и съответно да намеря решения на Европейския съд в тази насока, тъй като има редица решения на Европейския съд, които успях да намеря и бяха ползвани по-нататък и при изготвянето на жалбата. Според тях, достатъчно е получателят на стоките да е данъчно задължено лице, независимо, че може да няма валиден ДДС-номер, издаден в друга държава-членка, така че, всъщност това наложи да се намерят множество решения на Европейския съд. Впоследствие промениха самата Директива като смениха ползваните термини „данъчно задължено лице“ с „регистрирано по ДДС лице“, казвам това в смисъл, че към този момент, когато аз съм работила беше очевидно, че има конфликт в нормативната уредба, като след промените вече е ясно, че получателят на доставката трябва да има валиден ДДС-номер. Това е по отношение на нормативните актове, с които трябваше да се запозная, да анализирам и да извлека от тях всичко, което можеше да ми послужи като аргументи при изготвяне на възражението и жалбата.

Отделно от това, в самия процес на обжалване пред административната инстанция – Дирекция „ОДОП“, се наложи да се изготвят и други документи, в зависимост от действията на самата приходна администрация. По някой път се налага предварително изпълнение на задълженията по Ревизионния акт, независимо че все още не е влязъл в сила, което налага изготвяне на молба за спиране на наложени предварителни обезпечителни мерки по отношение на възложителя. В конкретния случай имаше наложени такива предварителни обезпечителни мерки. В допълнение, тъй като изходното митническо учреждение беше в Германия се наложи да изготвяме писма и до немската митническа администрация, с молба да потвърдят, че по всички НАТО-сертификати, които бяха предмет на спора наистина има извършен реален износ на територията на Европейската общност. Отделно, изготвих и кореспонденция до Държамния департамент на САЩ, както и до Министерството на отбраната на

САЩ, от които също поискахме да потвърдят, че е налице износ по въпросните натовски сертификати и тази продукция, която е била на територията на военната база в Германия наистина е напуснала територията на общността. Водихме кореспонденция дори с Агенция „Митници“, тъй като те също имаха една противоречива практика в годините по отношение на доставки именно по това международно споразумение. Потвърждения искахме и от Министерството на икономиката, така че и с тях съм водила необходимата кореспонденция.

И в самия договор за услуга, стандартна практика е всички изготвени документи в изпълнение на предмета на договора – жалби, възражения, проект писма да се изпращат по електронна поща на възложителя – определен или определени негови представители. Така, че и в конкретния случай кореспонденцията е водена основно по имейли, между мен и „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД, както и между мен и счетоводна къща „Деконт консулт“, които по това време обслужваха счетоводно „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД. Някои неща съм изпращала директно на имейла на изпълнителния директор – господин Х.. Самите възражения и жалбата до съответните институции са подписвани от клиента, тоест, лицето с управителни функции, в случая господин Х., като по този повод съм ходила и нееднократно в офиса на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД, тъй като по делото имаше страшно много документи, които следваше да се проверят и да се запозная с тях, а и след това да се подписват от управителя. Към самата жалба също има много приложени документи и финално при комплектоването на жалбата, на практика нещата бяха приключени в офиса на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД с мое съдействие, на място там, работихме с М. П. за финалното оформяне на жалбата, за да не се разнасят всичките тези документи. Затова ги окомплектовах в офиса, тъй като все пак ставаше дума за специална продукция, с доста чувствителна информация в документите, които бяха приложени към жалбата. Сглобихме жалбата и документите, които следва да се приложат към нея на място в офиса на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД. Оправихме приложенията към самата жалба. Всичко сглобихме в офиса, за да не се разнасят документите и финално оформихме жалбата. Казах ви, възраженията и самата жалба си ги подписваше господин Х..

Аз изготвих всички тези документи, които споменах – писма до митници, до министерства и до Държавния департамент, до Департамента по отбраната на САЩ и съм изпращала по електронна поща към „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД, на господин Х. и на „Деконт Консулт“ всичко, което съм изготвяла като проект, включително и на кореспонденцията.

Предполагам, че имейла на счетоводната къща „Деконт Консулт“ е посочен в договора за консултантски услуги като такъв за кореспонденция с представител на възложителя по договора ми.

Възнаграждението по договора, при всички договори за обжалване на РА пред административна инстанция възнаграждението се договаря като процент от материалния интерес, тоест, твърдо установен процент, съобразно материалния интерес, който е определен в административния акт, който ще бъде оспорван. По принцип не изготвям тайм-шитове и тайм-пейпъри, в които да отбелязвам отработените часове по подобен род договорни задължения. В моята практика, нямам случаи, в които да изработвам тайм-шитове за отработени часове, когато говорим за обжалване на РА. Такива документи обикновено изготвям при текуща консултация, когато трябва да се отчете извършена работа, защото там се плаща на

астрономически час отработено време и е обичайно се подписват двустранни протоколи, приемо -предавателни за свършената работа, за отработеното време. Но това е, пак казвам, само по отношение на текущи консултации.

АДВ. М.: Тоест, когато няма текущи консултации, които не изискват...

ПРОКУРОРЪТ (прекъсвайки адв. М.): Извинявайте, това вече не са въпроси – „тоест, ако няма“.

АДВ. М.: Добре, нека да преформулирам въпроса си, отчитам забележката. В случай, че възнаграждението е уговорено като твърда сума, а не като часова ставка, налагало ли ви се е да изготвяте такива протоколи ?

СВИДЕТЕЛЯТ З.: Не.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М. свидетелят З. отговори така: Относно уговореното заплащане по договора, издават се документи при извършване на плащанията, съобразно това, което е записано в договора за консултантски услуги. Плащането се извършва задължително по банков път.

Не е имало забавено плащане от страна на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД във връзка с изпълнението по договора за консултантски услуги и не сме имали спорове относно плащането.

От „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД не са имали никакви възражения по отношение на моето изпълнение по договора.

АДВ. М.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Р. свидетелят З. отговори така: Аз лично изготвих възражението и жалбата до директора на „ОДОП“.

Не мога да кажа колко време ми отне изготвянето на възражението и жалбата, не си спомням, все пак това е било 2015 г. Не мога да ви кажа точно колко време, но имахме работа и след входиране на жалбата, тъй като чакахме отговори и на допълнителни писма от немски, затова бяхме поискали удължаване на срока за произнасяне, така че не мога да го обобщя като дни колко точно съм работила, за да изготвя възражението и жалбата. Пряко, ако следим и срока от самото произнасяне на Д „ОДОП“ са били около два месеца като работа общо по целия казус.

Относно това дали аргументите, изложени във възражението се припокриват с аргументите, изложени в жалбата, искам да кажа, че във възражението обикновено пиша основни неща, даже аз лично предпочитам да не пиша възражения, тъй като те никога не се вземат предвид от органите по приходите. Но ако клиентът държи да се пуснат възражения, се пускат и възражения. В случая, клиентът държеше да се изготвят и възражения. На практика това, което е посочено във възраженията фигурира и в самата жалба до някаква степен, но тя е вече доста по разширена, тъй като за възраженията има и по-кратък срок за изготвяне, тоест, там не можеш да разгънеш потенциала си на ниво „възражение“. Естествено, налага се след подаване на възражението да работиш допълнително и по изготвянето на жалбата.

ЮРК. Р.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят З. отговори така: В конкретния случай възражението ни не беше уважено, нито имаше част от доводите ни, които да са възприети като основателни аргументи преди издаването на РА.

В дружеството ми не е имало други служители, които да са били ангажирани да ми помагат при изпълнение на този договор. Имала съм служители в дружеството, но в

конкретния случай по-голямата част от жалбата я работих само аз.

Всичко от кореспонденцията, която е водена с националните институции и чуждестранните такива, е била представена на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД, да. Всичко им е представено. Тези писма са подписвани от тях, предполагам, от господин Х.. Аз изготвям текста на писмото, а то се изпраща от самото дружество-възложител по договора. То трябва да се изпрати от самото дружество, защото няма кой да отговори на писмо, изпратено от консултант.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОС НА АДВ. М. свидетелят З. отговори така: Тези писма са изпращани на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД, и на „Деконт“, а имаше и писма, за които господин Х. ме беше помолил да изпращам лично на него, за да може да си ги придвижи явно той към неговите служители -който за каквото е отговорен. Предполагам, че е имало служители, които отговарят - едни за Германия, други за Щ..

АДВ. М.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. Р.: Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Съдът със съгласието на страните освободи свидетеля З. от съдебната зала.

В залата се въведе свидетелят М. П..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля.

Свид. М. П.: Обещавам да кажа истината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М. свидетелят П. отговори така: Служител съм на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД от 01.01.2015 г.

Въпросната ревизия е започнала преди аз да започна работа в това дружество – през 2014 г., но продължи доста след като вече бях назначена на работа. Мисля, че към 2015 г. фактически приключи и тогава се почна голямото обжалване. Ставаше въпрос за непризнат деклариран износ. Имахме виесди-та и НАТО-манифести, но нямахме митнически декларации. Съответно, като нямахме митнически декларации, не ни се признаваше износ и съответно се дължеше данък, някъде около 5 000 000 (пет милиона) лева с лихвите, мисля че беше. Беше доста сложно. Мисля, че беше прецедент към момента, поне за нас, да не ни се признае износ. Започна едно обикаляне по институциите, за да се разбере какво да се прави и тогава се свързахме с госпожа З.. С. от счетоводната къща ни даде контакта с госпожа З..

„Деконт Консултинг“ е счетоводната къща, а С. Ф. ни даде контактите на госпожа З. и доколкото знам тя е ходила на обучения при нея и не само тя, а и всички служители на „Деконт Консултинг“. След като тя ни даде контактите, сключихме договор с нея за консултантски услуги. По принцип, за такъв тип отношения няма как да няма договор.

Знам какви бяха задълженията на госпожа З. по договора - да представлява интересите на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД във връзка с проведената ревизия. Трябваше да пише жалба срещу Ревизионния доклад и по оспорването на Ревизионния акт. Общо взето в хода на този целия процес по

обжалване ни е представлявала за каквото се е налагало. Освен жалбата е писала писма до различни митници, до наши митници, до чужди митници и до крайния клиент в Щ.. Каквото се е налагало, тя го е вършила.

Госпожа З. контактуваше с Г. Х. - изпълнителния директор на дружеството. Идваше на място в офиса, говореха по телефона, както е било удобно за момента и контактуваха за това, което трябваше да се направи за момента. Като се разберат, тя изготвя въпросният документ, изпраща го по имейла, той преглежда, коментират, добавят, редактират.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят П. отговори така: Тези факти са ми известни, защото на някои от срещите съм присъствала лично, когато те са се събирали, сядат да обсъждат. След като приключат за каквото се разберат, госпожа З. изпраща мейл на счетоводната къща, както и на мейла на майка ми и на мейла на господин Х..

Майка ми също беше служител на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД. Аз затова започнах работа в „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД. Тя се разболя и аз трябваше да ѝ помагам докато тя беше на терапия, защото физически нямаше кой да застане на нейно място. Тя беше част от служителите на дружеството, които получаваха информация за изпълнението по договора на госпожа З..

Когато госпожа З. изпрати мейл, дали към счетоводната къща - те ще го изпратят на мен или директно към майка ми, аз принтирам въпросния документ, оставям го на господин Х.. Ако той не си го е отворил по имейла и е в офиса, прочита го, маркира или казва на мен: „Свържи се с К., кажи това нещо“ и така нататък. Когато се стигне до готовия драфт, давам на господин Х. и той подписва.

Тая жалба я помня, защото я принтирах поне сто пъти. Остана в съзнанието ми, защото си спомням колко хартия отиде.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М. свидетелят П. отговори така: Жалбата я е писала госпожа З., аз в писането не съм участвала. Каквото е било необходимо като документи, сме ѝ предоставяли и аз, и майка ми. Всички във фирмата се занимаваха с тоя случай. Един колега ходи в Германия даже, за да носи едно писмо до немските митници, което пак тя - К. му го беше писала. С него ходи и преводач. Цялата фирма, всички се занимаваха с процеса на подготовка на документите по обжалването. Шофьорите са носили писма. Всеки колега, в зависимост от това с какво конкретно се занимава се е включвал. Например, когато К. напише писмо за митниците, колегата, който се занимава с комуникацията с тази администрация има задължение да го входира където е необходимо. Колежката, която се занимава с издаване на разрешителни, тя предава съответно натам и така нататък.

Майка ми се казва М. П. С.-П..

Относно заплащането по договора между „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД и фирмата на госпожа З., знам, че имаше посочена конкретна сума в договора. Не беше почасово, а си имаше фиксирана сума, която беше определена съобразно размера на задълженията по Ревизионния доклад.

Не съм наясно дали е имало договорка за представяне на тайм-шитове или нещо такова като часове за отработено време по договора.

По отношение на имейлите, почти убедена съм, че всеки документ, който е бил подготвен от г-жа З. е изпращан и към счетоводната къща. Ако е бил изпратен само на имейла на майка ми, тя го е изпращала и на счетоводната кантора, и на господин Х. и така по веригата, така че всички страни да разполагат с всеки един документ.

Всичко се подписваше от господин Х., всичко. Всеки документ, писма, финансови отчети, всичко се подписва от него. Конкретно жалбата и възраженията, всичките писма, писани до която и да е институция, всичко е подписано от него, в повечето случаи лично пред мен е ставало това.

Плащането по договора беше извършено по банка и мисля, че имаше издадени две фактури. Доколкото знам не е имало спор по отношение изпълнението на договора от страна на която и да е от двете страни.

АДВ. М.: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Р. свидетелят П. отговори така: Виждала съм госпожа З. в офиса. Точно колко пъти не мога да кажа, но е идвала във връзка с изпълнението на задълженията ѝ по договора. Идвала е неведнъж, идвала е за срещи с господин Х., както и когато е трябвало да вземе нещо от мен, което е обемно като информация и не мога да го изпратя по имейла. Говоря само за конкретния казус, да.

Лично съм виждала една голяма част от тези документи, изготвени от нея. Конкретно жалбата, както казах съм я принтирала сто пъти.

Мисля, че тази кореспонденция относно възраженията и жалбата до директора на Д"ОДОП" отне няколко месеца.

ЮРК. Р.: Говорим само за възражението и жалбата, която е до директора ?

АДВ. М.: Възражявам на така формулирания въпрос, тъй като госпожа П. само е съдействала.

СЪДЪТ ДОПУСКА въпроса на юрк. Р..

СВИДЕТЕЛЯТ П.: Конкретно по възражението, дали по жалбата срещу Ревизионния акт или по РД, не мога да кажа с точност, примерно, два месеца и половина. Целият процес продължи месеци, с изготвянето на всички документи, които минаха и през мен, защото тя писа възражението, обаче след него, както ви казах имаше писма по други институции, а след това и след подаване на жалбата тази кореспонденция продължи.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят П. отговори така: Възраженията срещу Ревизионния доклад е писала тя (госпожа З.), жалбата срещу Ревизионния акт я е писала също тя, а после имаше и друг акт, срещу който пак е писала жалба тя, но периода не мога да кажа.

Доколкото знам, издаденият РА на „СЕЙДЖ КОНСУЛТАНТС“ АД е обжалван пред съд, но доколкото си спомням, договорът на госпожа З. не включваше консултантски услуги за обжалването на акта пред съда, а само за обжалването му пред НАП. Тези няколко месеца, в които госпожа З. работи по договора за консултантски услуги, касаеха само работата ѝ по обжалването на Ревизионния акт пред НАП, не и съдебното обжалване.

ЮРК. Р.: Нямам повече въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

АДВ. М.: Нямам въпроси.

Съдът със съгласието на страните освободи свидетеля П. от съдебната зала.

АДВ. М.: Представям с молба, за по-голямо улеснение на съда, с копия за прокурора и колегата, с оглед указанията на съда в предходното съдебно заседание, и моля да приемете като писмени доказателства по делото - документи, които удостоверяват изпълнението на договора за консултантски услуги, а именно по-голямата част от кореспонденцията между страните, цитираните писма до Агенция „Митници“, до немските митници, до американските органи, съответно възражението срещу РД, жалбата срещу РА, като в условията на евентуалност, в случай, че не приемете така описаната кореспонденция, ще направя искане за назначаване на експертиза, ако прецените, че е необходимо или ако ответника направи възражение. Принтирала съм имейли, както и приложените документи, по т. 1 от молбата.

По т. 2 от молбата, имах задължение да представя доказателства за професионалната квалификация на госпожа З.. Съответно, представям кратка професионална биография на К. З., в която има и документи, че е университетски преподавател, работила е в МФ, участвала е в Комисията при създаване на ЗДДС, подробно ще намерите описани вътре служебните и професионални ангажименти, както и част от книгите и публикациите на госпожа З., включително коментари на ЗДДС, статии и пр. Към настоящия момент нямам други доказателствени искания.

С оглед евентуалното становище на ответника по днес представените документи и приобщаването им като доказателства по делото, ще направя искане за експертиза по отношение на тези документи.

ЮРК. Р.: Не възразявам да се приемат представените документи. Не считам, че следва да стигаме чак до експертизи. Същите ще се ценят от съда по съществуването на спора. Няма да соча доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания. Да бъдат приети представените документи. Коментарът по тях ще направя в хода по същество.

АДВ. М.: Представям и списък с разноски, с копие за ответника.

Съдът намира за **ОСНОВАТЕЛНО** направеното искане от процесуалния представител на ищеца, предвид становищата и на останалите страни в процеса, за приобщаване към доказателствата по делото на представените към молбата документи, удостоверяващи изпълнението по процесния договор за консултантски услуги, както и за професионалната квалификация на изпълнителя на задълженията по сключения договор за консултантски услуги -управителят на „УНИКО Д И К“ ЕООД - госпожа К. З.. Предвид изложеното,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към молбата, депозирана от процесуалния представител на изпълнителния директор на ищцовото дружество - заверени копия от кореспонденция, удостоверяваща изпълнението по процесния Договор за консултантски услуги, както и документи, удостоверяващи професионална квалификация на управителя на дружеството – изпълнител - „УНИКО Д И К“ ЕООД.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните, счита за изяснени фактическите обстоятелства по спора, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. М.: Моля да уважите изцяло предявените от доверителя ми искове. Считаю, че по делото бяха доказани както по основание, така и по размер претендираните искиви претенции.

Моля, с оглед анализиране на наведените аргументи от процесуалния представител на ответника да ми предоставите срок за писмени бележки.

Моля да присъдите на доверителя ми сторените в настоящото производство разноски. Представям списък, ведно с доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение. Уточнявам, че разноските се претендират в минимален размер и са съобразени с направеното намаляване на исковите претенции.

ЮРК. Р.: Моля да постановите решение по делото, с което да отхвърлите исковата молба като неоснователна и недоказана.

Считаю, че е изтекла погасителната давност за предявяване на исковите претенции и за главницата, и за лихвите. Подробни съображения сме изложили в отговора на исковата молба, както и по отношение на нейната неоснователност.

Моля и на мен да ми дадете възможност за писмени бележки. Правя възражение за изключителна прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Моля да ни присъдите юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. М. (реплика): Само една реплика относно възнаграждението: Моля да вземете предвид, че по отношение на заплащането на възнаграждението на държавната администрация в производствата по ЗОДОВ има предвиден специален ред, поради което моля да приложите него. В случай, че сметете искането ми е неоснователно, моля да имате предвид, че в производство по ЗОДОВ, възнаграждението на юрисконсултите се определя по общите

правила.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да отхвърлите предявените иски, с направеното уточнение в предходното съдебно заседание като недопустими, неоснователни и недоказани, тъй като считам, че наистина е изтекла погасителната давност, поради което исковите претенции се явяват недопустими.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ 14-дневен срок на страните за депозиране на писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:23 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: